

הנה בימינו אלו הגיעה לאזנינו שמועה נוראה, אשר כל שומע תצילנה אזניו, וכל אבריו דא לרא נקשן, תסמר שערות אנוש, כי באמצע וויליאמסבורג בתנות חרדי אחד מוכרים מעשה אפי' שנעשו בביצים של טמאות ונבלות, ה' יצילנו, (ודבר פשוט מאד שמי שח"ו נתפס על עון מכירת מעשה אפי' כאלו, אין לו נאמנות כלל, אפי' בתירוצים שונים ומשונים),

אחר השמועה זו ששמענו בכמה נוסחאות שונות, זה אוסר וזה מחיר, זה אומר שוגג זה מזיד, זה אונס זה ברצון. חקרנו חיפוש מחיפוש ממקורות נאמנים, ונוכחנו לדעת שבע"ה נעשתה תועבה גדולה בישראל, להאכיל זמן וזמנים מאכלות אסורות לאלפים אנשים נשים וסף ומעתה מי יתן עינינו מקור דמעה, ועפעפינו יזלו מים, ונבכה יומם ולילה, על אנשים חמימים יראי ה' שומרי תורה ומצות בכל דקדוקי', מדרקקים בקלה וחמורה, אשר גם אם יתן איש את כל הון ביתו להם שיאכלו דברים אסורים לא יאכלו בעד כל חללא דעלמא, ועכשיו נתפסו בתמימות לבם, יראי ה' אנשי מעשה, חסידים, רבנים, ת"ת מופלגים, משופרא דשופרא אשר נמצא בדור הזה, כולם נכשלו בעה"ר, ואף אם יתשוב מי שהוא כי הוא נקי מכל אלה, כי יודע בבירור שאינו אוכל רק מה שנאפה בביתו וכו', הלא אשתו אוכלת בחתונות ופארטיס וכו', וגם הוא בעצמו אצל קידוש של קרובו או חברו, ובפרט הילדים הקטנים שדרכם לישאול כאשר יראו באיזה שמחה שיהי', ואביו נתן לו בחושבו כי אינו יותר מחומרא קטנה שלא לאכול, ולקטנים ודאי מותרים. ועוד, מה נעשה עכשיו בכל הני ברכות שנעשו עליהם, בוצע בירך נאץ ה', ומי האיש אשר הי' הולך לביתו שבת ק' וצהלתו בפניו בחרותא דשבתא, יום של מנוחה ושמחה שמצוה להתענג בו, ביודעו כי בביתו יקבלו פניו בלחם משנה (וגם לצאת קידוש במק"ס) שמעורב בו ונמשחו עליהם ביצים נבלות וטמאות, באיזה ניגון יאמר לכבוד ש"ק ביודעו כי בכל כזית וכזית נתפסם גופו ונשמתו בדבר איסור בעצם יום ש"ק? שאפי' ע"ה יראים לחטוא בש"ק (כמבואר ברע"ב בשם ירוש'), ואיזה הרגישים יכנסו בו בעת שרוצה לעשות נח"ר לאבותיו שנהרגו על קדה"ש בימים הללו, ונותן תיקון אחר התפילה?

איזה תיקון הוא זה שבני ישראל אוכלים נבלות וטמאות? וכי ח"ו יעלה על דעת אדם שיחלק ~~חתיכות חזיר אחר התפילה לתיקון רת"ל~~, זהרי אין איסור חזיר גרע מזה, שניהם הם איסור מדאורייתא וחמורים מאד, ועכשיו מי יוכל להשיג השגה קטנה צערו של אדם שיש בו קצת יר"ש ורגליו עמדו על הר סיני. ולמד בחדר, ונטמאו בכל אלה, ונטמיחם במ (וידוע מש"כ בשלה"ק כי אף שעל עבירות מהני תשובה אבל בזה קשה תשובתו כי האיסור נהפך לבשרו ודמו), וגם ביודעו שילדיו הקטנים שלא טעמו טעם חטא, ורצונו לגדלם על טהרה"ק בעז"ה, וע"ז עובד יגיעה רבה כל השבוע, בחום וקור, הכל רק כדי להעמיד דורות ישרים, כי זה כל חיינו בעז"ה, ועכשיו לריק כל עמלו כמו שהעיד ע"ז הרמ"א ביור"ד (סי' פ"א) שמטמס לב הנער, ומבואר שם יותר בפר"ח כי זהו גורם לילדים שיצאו לתרבות רעה, ע"י שנתפטים בדברים אסורים, ויקו לעשות ענבים ויעש באושים, וגם לרבות הצער הנורא של הנשמות הקרושות וטהורות בג"ע, המצטערים על בניהם כי ביום היא"צ שבדין הי' שבניו יעשו תשובה ויתענו כמבואר בש"ע ואחרונים, ובמקום זה עוד מוסיפין חטא על פשע לפסם אחרים בדברים אסורים וחושבים שעושים בזה תיקון ועלי' להנשמה, וגם הצער הגדול ביום ש"ק אשר כל האכילה הולכות לקדושה ובכל פרוסה ופרוטה מקיים מצות עונג שבת, אשר דרשו ע"ז חז"ל שזוכה לנחלה בלי מצרים, וכי יעלה על הדעת שבזכות אכילת חלות שנתערבו בתוכו ונמשכו עליהם דברים אסורים, בזה יזכה לכל הנ"ל? הרי סניגור נעשה קטיגור, (ויותר טוב הי"ל לכסות החלות ער מוצ"ש ואז ירפוט לקיים מש"נ ובערת הרע מקרבך), והאיך נוכל לחשוב שבהמ"ז שהוא מדאו' ומברכין אותו בש"ק ברגש ושמחה יתירה יעלו למעלה אחר אכילה כזו, ומה נעשה ביום חתונתו ושמחת לבו או שמחת צאצאיו היקרים, שבא להכיר תודה לה' על רוב רחמיו וחסדיו, ופיו מלא תהלות ותשבחות לה' הטוב שהחיינו והגיענו לימים הללו ימי שמחה ונחת, ועתה כמה צער ובושה יכסנו בהודע לו כי זיכה ת"ח ויראי ה' במאכלות אסורות, וכך בסעודת ברית מילה שמזמנים אלי' הנביא זל"ט להיות שם להביא ברכה לתוך ביתו, והזמן מסוגל להפייע שפע ברכה והצלחה למשפחתו ולכלל ישראל ושערי רחמים פתוחים (כמובא בספה"ק באריכות), הכי יעלה על לב אדם דבוקים כזה שמזמנים להסעודה מזונות מעורב בדברים טמאים, וחלות משותים בהם לצחצח, שיבא אלי' זל"ט וכל הנ"ל למקום כזה (ומבואר במדרש וילקוט שאינו יכול לסבול עוברי עבירה, ובודאי צא טמא יאמר ויברח).

ע"כ באנו בזה רק לעורר דעת הקהל לקצת התבוננות באיזה מצב איום ונורא אנו עומדים כיום רח"ל, ובאמת הי' ראוי ונכון שהרבנים והצדיקים (בהשכמה הגה"ק עט"ר כ"ק אדמו"ר שליט"א) יגזרו תענית על הקהל, ולחלושי כח לפדות עצמן, כי בעה"ר כמעט לא ימוט א' שלא נכשל או הוא או אשתו או בניו הקטנים (והגדולים) באכילה חלות או מעשה אפי' שהי' בהם מביצים הנ"ל, או בשל"ס או בקידוש של אחיו ורעיו ובאיזה אופן שיהי', וחז' מאי' האכילה נתבונן עוד כמה ברכות אמר לבטלה, במ"מ, נט"י, המוציא, בהמ"ז, על המחי', הרבה מאד, וגם אכילה בלי ברכה כי הברכה לא נחשב כלום, בוצע בירך נאץ ה' קשמק"ס, ביטול לחמ"ש וסעודת שבת (כי הוא מצוה הבא בעבירה), פטימח בניו הנקיים וטהורים באלו המאכלים, וכ"ז בזמן מרובה (לא יום ולא יומיים ולא חודש ימים). ומשורת הדין הי' כי במקום שנעשה דבר חמור כזה, הי' צריכין כל העם מגדול ועד קטן לצאת בשק ואפר ולזעק זעקה גדולה ומרה, על החטא הנורא הזו, ומעשה תיעוב כזה להכשיל לאלפים יהודים מהחשובים בדור הזה באיסור נבלה ושמאה ממש. ומוטל על כל אחד ואחד לקיים מצות תשובה, ויעשה חשבון הנפש בלי להונות עצמו עד כמה נכשל בכל הנ"ל וכמה נפגם נפשו ונפשות ביחו, ואין בזה טענת אונס כלל, כי חוץ מזה שסוכ"ס נכשל אפי' יהי' בשוגג הלא לכלוך נשמחו (כש"כ השלה"ק הנ"ל), וגם מדוע לא עלה על דעתו כל הזמן לישאל או להחודע היטב מה שמונח בו, בפרט שהבתי מאפי' אין עליהם הכשר כלל, ולא תהא כהנה כפונדקית שלידע חדשות מהמתרחש בעולם, וכן על כליו עציו וקורות ביתו וכו' ע"ז יש לו זמן הרבה לחקור הכל ולידע בדיוק גדול, אבל הנוגע לנשמחו לא יפנה מעסקיו להתעניין היטב מה שנכנס לפיו. וכ"ז בביצים שנתפרסמו עכ"פ בשוק, אבל מי יודע מה מעורב עוד בו חוץ מפיצים מטמאות, ומילחא דפשיטא טובא דעל מה שאוכל מכאן ולהבא אינו מועיל טענת שוגג ואונס כלל (וגם על שוגג צריכין כפרה) אחר שכבר נודע שגם בחנות חרדי יוכל להיות כזאה. ואם בקום שהבע"ב מפו' ליר"ש מרביס, ושמו נודע לשם ולתפארת ולתהלה, וחז' מצדקת פזרונו עוד כהנה וכהנה מה שעשה לטובת הקהל ולטובת יחידים, ועכ"ז אפשר הי' לצאת ע"י מכשול גדול ונורא כזה להכשיל ממש כל העיר כולה. כש"כ וק"ו דבמקום אחר שאין כ"ז ועובדים בפירוש לשם הרוחת ממון בודאי שאין להם נאמנות כלל, ובמילא צריכין ליזהר מאד מכאן ולהבא כל מה שאוכלין ולא לסמוך על חירוצים וראיוח שאין להם שום יסוד רק כדי להרגיע עצמו רק יחקור היטב על כל מידי דאכילה ולא יכניס לביהו שום דבר עד שידע היטב שכל מה שמונח ומעורב בו אין עליו שום חשש כלל, ואז יהי' לבו נכון בטוח בה' שלא יבא ח"ו שום תקלה לידו כי מן השמים יסייעוהו ויעזרו אותו כשאחז"ל הבא לטהר מסייעין אותו. וכדי להראות כמה קשה עונשן של מאכלות אסורות, הא לך לשונו הזהב של סה"ק יסוד ושורש העבודה מלה במלה, (שער הבכורות פ"ג ד' קפ"ג ד"ה הגידה) וז"ל: הגידה לי שאהובי נפשי אחיי ורעי וכי אין ראוי לאדם ליפול מלא קומתו ארצה וליתן בעפר פיהו ופלגי מים וורד עיניו, יומם לא ישקוט ולילה לא ינוח, אם קולע השערה לשער בעצמו, שלא הי' נזהר היטב בעודו בחיים חיותו ממאכלות אסורות אשר אומץ עונשן חמור מכל העבירות שבעולם, לפי הזוה"ק הנ"ל שעל כל עבירות שבחולה, אף על אותם שחייב בהם מיתת בי"ד, מ"מ לאחר שסבל עונשו בגיהנם ובשאר עונשים, כפי שנגזר עליו בעולם העליון, עכ"פ י"ל חלק לעוה"ב, ויש לו חלק בקוב"ה ית"ש, אבל זה שטימא עצמו וגופו ממאכלות האסורות, מבואר במאמר הזוה"ק הנ"ל שאין לו חלק כלל באלקי ישראל, ולא בעוה"ב, תידון לדרי דרין. העתקנו היסוה"ע לרוגמא, אבל כל הסה"ק מלאים מזה שמאכ"א חמור מאד מכל איסורים ומשפיע וגורם טבע רע ומשחית האדם וכל תורחו ותפלתו הולך לריק ח"ו היוי"צ, והתקדשתם והייתם קדושים, ובזכות זה נזכה במהרה לישועות הניבאות ולהדוממח קרן ישראל ולכל מיני ישועות, ולגאולה האמיתית בבגוא"צ בב"א.